Teismo praktikos rinkinys

TEISINGUMO TEISMO (didžioji kolegija) SPRENDIMAS

2021 m. birželio 3 d.*

„Prašymas priimti prejudicinį sprendimą – Darbuotojai migrantai – Socialinė apsauga – Taikytini teisės aktai – Reglamentas (EB) Nr. 883/2004 – 12 straipsnio 1 dalis – Komandiravimas – Laikinieji darbuotojai – Reglamentas (EB) Nr. 987/2009 – 14 straipsnio 2 dalis – Pažyma A 1 – Valstybės narės, kurioje darbdavys paprastai vykdo savo veiklą, nustatymas – Sąvoka „didelė veiklos dalis, išskyrus vien tik vidaus valdymo veiklą“ – Laikinųjų darbuotojų nepaskyrimas laikinai dirbti darbdavio įsiteigimo valstybės narės teritorijoje“

Byloje C-784/19

dėl *Administrativen sad – Varna* (Varnos administracinis teismas, Bulgarija) 2019 m. spalio 4 d. nutartimi, kurią Teisingumo Teismas gavo 2019 m. spalio 22 d., pagal SESV 267 straipsnį pateikto prašymo priimti prejudicinį sprendimą byloje

„TEAM POWER EUROPE“ EOOD

prieš

Direktor na Teritorialna direktsia na Natsionalna agentsia za prihodite – Varna

TEISINGUMO TEISMAS (didžioji kolegija),

kurį sudaro pirmininkas K. Lenaerts, pirmininko pavaduotoja R. Silva de Lapuerta, kolegijų pirmininkai J.-C. Bonichot, M. Vilaras, E. Regan (pranešėjas), M. Ilešič, L. Bay Larsen, N. Piçarra ir A. Kumin, teisėjai T. von Danwitz, C. Toader, M. Safjan, L. S. Rossi, I. Jarukaitis ir N. Jääskinen,

generalinis advokatas M. Campos Sánchez-Bordona,

posėdžio sekretorius M. Aleksejev, skyriaus vadovas,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį ir įvykus 2020 m. spalio 13 d. posėdžiui,

išnagrinėjęs pastabas, pateiktas:

– „TEAM POWER EUROPE“ EOOD, atstovaujamos *advokat* K. Todorova bei *Rechtsanwalt* T. Höhn,

– Bulgarijos vyriausybės, atstovaujamos E. Petranova, T. Tsingileva ir T. Mitova,

– Belgijos vyriausybės, atstovaujamos L. Van den Broeck, S. Baeyens ir B. De Pauw,

– Estijos vyriausybės, atstovaujamos N. Grünberg,

* Proceso kalba: bulgarų.

– Prancūzijos vyriausybės, atstovaujamos C. Mosser, A. Desjonquères ir E. de Moustier,

– Lenkijos vyriausybės, atstovaujamos A. Siwek-Ślusarek, D. Lutostańska ir B. Majczyna,

– Suomijos vyriausybės, atstovaujamos M. Pere,

– Europos Komisijos, atstovaujamos D. Martin ir Y. G. Marinova,

susipažinęs su 2020 m. gruodžio 10 d. posėdyje pateikta generalinio advokato išvada,

priima šį

Sprendimą

1 Prašymas priimti prejudicinį sprendimą pateiktas dėl 2009 m. rugsėjo 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 987/2009, nustatančio Reglamento (EB) Nr. 883/2004 dėl socialinės apsaugos sistemų koordinavimo įgyvendinimo tvarką (OL L 284, 2009, p. 1), 14 straipsnio 2 dalies išaiškinimo.

2 Šis prašymas pateiktas nagrinėjant Varnoje (Bulgarija) pagal Bulgarijos teisę įsteigtos įmonės „TEAM POWER EUROPE“ EOOD (toliau – *Team Power Europe*) ir *Direktor na Teritorialna direktsia na Natsionalna agentsia za prihodite – Varna* (Nacionalinės pajamų agentūros Varnos miesto teritorinės direkcijos direktorius, Bulgarija; toliau – direktorius) ginčą dėl jo atsisakymo išduoti pažymą, patvirtinančią, kad Bulgarijos socialinės apsaugos teisės aktai taikytini šios bendrovės įdarbintam laikinajam darbuotojui laikotarpiu, per kurį šis darbuotojas paskirtas laikinai dirbti Vokietijoje įsteigtoje įmonėje laikinojo darbo naudotojoje.

Teisinis pagrindas

Sąjungos teisė

Reglamentas (EB) Nr. 883/2004

3 2004 m. balandžio 29 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (EB) Nr. 883/2004 dėl socialinės apsaugos sistemų koordinavimo (OL L 166, 2004, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 5 sk., 5 t., p. 72), iš dalies pakeistu 2012 m. gegužės 22 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (ES) Nr. 465/2012 (OL L 149, 2012, p. 4) (toliau – Reglamentas Nr. 883/2004), nuo 2010 m. gegužės 1 d. buvo panaikintas 1971 m. birželio 14 d. Tarybos reglamentas (EEB) Nr. 1408/71 dėl socialinės apsaugos sistemų taikymo pagal darbo sutartį dirbantiems asmenims, savarankiškai dirbantiems asmenims ir jų šeimos nariams, judantiems Bendrijoje, iš dalies pakeistas ir atnaujintas 1996 m. gruodžio 2 d. Tarybos reglamentu (EB) Nr. 118/97 (OL L 28, 1997, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 5 sk., 3 t., p. 3) (toliau – Reglamentas Nr. 1408/71).

4 Reglamento Nr. 883/2004 1 ir 45 konstatuojamosios dalys suformuluotos taip:

„1. Nacionalinių socialinės apsaugos sistemų koordinavimo taisyklės priklauso laisvo asmenų judėjimo sričiai ir turėtų padėti kelti jų gyvenimo lygį bei užimtumo sąlygas.

<…>

45. Kadangi valstybės narės negali pasiekti siūlomų veiksmų tikslo, būtent numatyti koordinavimo priemones, garantuojančias, kad būtų veiksmingai naudojamasi teise į laisvą asmenų judėjimą, ir todėl šis tikslas dėl minėtų veiksmų apimties ir poveikio gali būti geriau pasiektas Bendrijos lygiu, Bendrija gali numatyti priemones, vadovaudamasi subsidiarumo principu, apibrėžtu Sutarties 5 straipsnyje. <…>“

5 Šio reglamento I antraštinėje dalyje „Bendrosios nuostatos“ esančio 2 straipsnio „Asmenys, kuriems taikomas šis reglamentas“ 1 dalyje numatyta:

„Šis reglamentas taikomas valstybės narės piliečiams, asmenims be pilietybės ir pabėgėliams, gyvenantiems vienoje iš valstybių narių, kuriems yra ar buvo taikomi vienos ar daugiau valstybių narių teisės aktai, bei jų šeimos nariams ir maitintojo netekusiems asmenims.“

6 Minėto reglamento II antraštinėje dalyje „Taikytinų teisės aktų nustatymas“ yra 11–16 straipsniai.

7 To paties reglamento 11 straipsnyje „Bendrosios taisyklės“ nurodyta:

„1. Asmenims, kuriems taikomas šis reglamentas, taikomi tik vienos valstybės narės teisės aktai. Tie teisės aktai taikomi [nustatomi] remiantis šioje antraštinėje dalyje numatytomis nuostatomis.

<…>

3. Laikantis 12–16 straipsnių nuostatų:

a) vienoje valstybėje narėje pagal darbo sutartį arba savarankiškai dirbantiems asmenims taikomi tos valstybės teisės aktai;

<…>“

8 Reglamento Nr. 883/2004 12 straipsnio „Specialios taisyklės“ 1 dalyje numatyta:

„Asmeniui, kuris dirba pagal darbo sutartį valstybėje narėje darbdaviui, kuris joje paprastai vykdo savo veiklą, ir kurį tas darbdavys išsiunčia į kitą valstybę narę dirbti tam darbdaviui, toliau taikomi pirmosios valstybės narės teisės aktai su sąlyga, kad numatyta tokio darbo trukmė neviršija 24 mėnesių ir jis nesiunčiamas pakeisti kito komandiruoto asmens.“

9 Ši nuostata pakeitė Reglamento Nr. 1408/71 14 straipsnio 1 punkto a papunktį, pagal kurį „asmeniui, kuris pagal darbo sutartį [paprastai] dirba valstybės narės teritorijoje esančioje įmonėje ir kurį ji išsiunčia į kitos valstybės narės teritoriją dirbti tos įmonės naudai, toliau taikomi pirmosios valstybės narės teisės aktai, su sąlyga, kad numatyta darbo trukmė neviršija 12 mėnesių ir jis nesiunčiamas pakeisti kito asmens, kurio komandiruotės laikas baigėsi“.

Reglamentas Nr. 987/2009

10 Reglamento Nr. 987/2009 II antraštinėje dalyje „Taikytinų teisės aktų nustatymas“ yra 14–21 straipsniai.

11 Šio reglamento 14 straipsnio „[Reglamento Nr. 883/2004] 12 ir 13 straipsnių patikslinimas“ 2 dalyje numatyta:

„Taikant [Reglamento Nr. 883/2004] 12 straipsnio 1 dalį, žodžiai „kuris paprastai ten verčiasi savo veikla“ reiškia darbdavį, kuris valstybėje narėje, kurioje yra įsisteigęs, paprastai vykdo didelę veiklos dalį, išskyrus vien tik vidaus valdymo veiklą, atsižvelgiant į visus kriterijus, apibūdinančius atitinkamos įmonės vykdomą veiklą. Atitinkami kriterijai turi atitikti kiekvieno darbdavio konkrečias savybes ir tikrąjį vykdomos veiklos pobūdį.“

12 Reglamento Nr. 987/2009 19 straipsnio „Informacijos teikimas atitinkamiems asmenims ir darbdaviams“ 2 dalyje nustatyta:

„Atitinkamo asmens ar darbdavio prašymu valstybės narės, kurios teisės aktai yra taikytini pagal [Reglamento Nr. 883/2004] II antraštinės dalies nuostatą, kompetentinga įstaiga išduoda pažymėjimą, liudijantį, kad tokie teisės aktai yra taikytini, ir prireikus nurodo, iki kada ir kokiomis sąlygomis jie taikytini.“

13 Tai patvirtinama vadinamąja „A1 pažyma“.

Direktyva 2008/104/EB

14 2008 m. lapkričio 19 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2008/104/EB dėl darbo per laikinojo įdarbinimo įmones (OL L 327, 2008, p. 9) 3 straipsnio 1 dalyje numatyta:

„Šioje direktyvoje:

<…>

b) laikinojo įdarbinimo įmonė – fizinis ar juridinis asmuo, kuris pagal nacionalinę teisę sudaro darbo sutartis ar turi darbo santykių su laikinaisiais darbuotojais, siek[damas] paskirti juos laikinai dirbti įmonėje laikinojo darbo naudotojoje jai prižiūrint ir vadovaujant;

c) laikinasis darbuotojas – darbuotojas, pasirašęs darbo sutartį ar turintis darbo santykių su laikinojo įdarbinimo įmone, kuris paskiriamas laikinai dirbti įmonėje laikinojo darbo naudotojoje jai prižiūrint ir vadovaujant;

<…>“

Bulgarijos teisė

15 *Kodeks na truda* (Darbo kodeksas) 107p straipsnyje nustatyta:

„1. Su laikinojo įdarbinimo įmone sudarytoje darbo sutartyje turi būti nurodyta, kad darbuotojas paskiriamas laikinai dirbti įmonėje laikinojo darbo naudotojoje, jai prižiūrint ir vadovaujant.

<…>

7. Laikinojo įdarbinimo įmonė turi būti registruota *Agentsia po zaetostta* (Užimtumo agentūra); ji veiklą vykdo pagal *Zakon za nasarchvane na zaetostta* (Įstatymas dėl užimtumo skatinimo) nustatytas sąlygas ir tvarką.“

Pagrindinė byla ir prejudicinis klausimas

16 *Team Power Europe* yra Bulgarijos Respublikos prekybos registre nuo 2017 m. gegužės 22 d. įregistruota įmonė, kurios veiklos dalykas – laikinasis įdarbinimas ir tarpininkavimas ieškant darbo šioje valstybėje narėje ir kitose šalyse.

17 Kaip nurodyta Darbo ir socialinės politikos ministerijos išduotoje pažymoje, ši įmonė Bulgarijos užimtumo agentūroje įregistruota kaip laikinojo įdarbinimo įmonė ir ji turi oficialų leidimą paskirti darbuotojus laikinai dirbti Vokietijoje pagal *Agentur für Arbeit Düsseldorf* (Diuseldorfo užimtumo agentūra, Vokietija), kuri priklauso *Bundesagentur für Arbeit* (Federalinė užimtumo agentūra, Vokietija), išduotą leidimą.

18 2018 m. spalio 8 d. *Team Power Europe* sudarė su Bulgarijos piliečiu darbo sutartį, pagal kurią jis paskirtas laikinai dirbti Vokietijoje įsteigtoje įmonėje laikinojo darbo naudotojoje (toliau – įmonė darbo naudotoja). Tos pačios dienos komandiravimo rašte buvo nurodyta, kad suinteresuotasis asmuo laikotarpiu nuo 2018 m. spalio 15 d. iki gruodžio 21 d. savo darbą atliks vadovaujant ir kontroliuojant įmonei darbo naudotojai.

19 2019 m. gegužės 9 d. *Team Power Europe* pateikė *Teritorialna direktsia na Natsionalna agentsia po prihodite* (Nacionalinės pajamų agentūros Varnos miesto teritorinė direkcija, Bulgarija) Pajamų skyriui prašymą išduoti A1 pažymą, patvirtinančią, kad komandiravimo laikotarpiu darbuotojui taikomi Bulgarijos teisės aktai.

20 2019 m. gegužės 30 d. sprendimu šis skyrius atmetė prašymą, motyvuodamas tuo, kad pagrindinėje byloje nagrinėjama situacija nepatenka į Reglamento Nr. 883/2004 12 straipsnio 1 dalies taikymo sritį. Jis nusprendė, kad, pirma, nebuvo išlaikyti *Team Power Europe* ir atitinkamo darbuotojo tiesioginiai santykiai, ir, antra, ši įmonė nevykdė didelės veiklos dalies Bulgarijos teritorijoje.

21 Tam, kad šiuo klausimu prieitų prie tokios išvados minėta tarnyba rėmėsi įvairiomis aplinkybėmis. Pirma, sutartis tarp *Team Power Europe* ir aptariamos įmonės darbo naudotojos buvo sudaryta laikantis Vokietijos teisės sąlygų ir nuostatų. Antra, *Team Power Europe* buvo nurodyta šioje sutartyje ne dėl jos įregistravimo Bulgarijos įdarbinimo agentūroje, o dėl kompetentingų Vokietijos institucijų išduoto leidimo paskirti laikinai dirbti darbuotojus. Trečia, Bulgarijos teritorijoje, be administracijos ir vadovaujančio personalo, ji neįdarbina darbuotojų. Ketvirta, visą *Team Power Europe* apyvartą sudaro veikla, susijusi su Vokietijoje laikinai paskiriamais dirbti laikinaisiais darbuotojais. Penkta, *Team Power Europe* pridėtinės vertės mokesčio (PVM) tikslais deklaravo tik paslaugas, kurių teikimo vieta yra kitos valstybės narės teritorijoje nei ta, kurioje ji įsteigta. Galiausiai, šešta, nebuvo sudaryta jokios sutarties su Bulgarijos teritorijoje veiklą vykdančiais ūkio subjektais ir šioje teritorijoje nebuvo teikiama jokių laikinojo įdarbinimo paslaugų.

22 2019 m. birželio 11 d. sprendimu direktorius atmetė *Team Power Europe* administracinį skundą dėl 2019 m. gegužės 30 d. Pajamų skyriaus sprendimo.

23 Tada *Team Power Europe* kreipėsi su skundu į *Administrativen sad – Varna* (Varnos administracinis teismas, Bulgarija) ir prašė panaikinti direktoriaus sprendimą.

24 Grįsdama skundą *Team Power Europe* tvirtino, kad pagrindinėje byloje aptariamas darbuotojas patenka į Reglamento Nr. 883/2004 12 straipsnio 1 dalies taikymo sritį ir tenkina šioje nuostatoje numatytas A 1 pažymos išdavimo sąlygas. Konkrečiai dėl klausimo, ar paprastai veiklą vykdo Bulgarijos teritorijoje, *Team Power Europe* tvirtina, kad šioje teritorijoje vykdo didelę veiklos dalį, susijusią su laikinųjų darbuotojų atranka, įdarbinimu ir socialiniu draudimu. Šios veiklos negalima prilyginti vien vidaus valdymo užduotims. Be to, tai, kad jos apyvartą sudaro sandoriai su kitoje valstybėje narėje nei ta, kurioje ji įsteigta, įsteigtomis įmonėmis darbo naudotojomis, nereiškia, kad ji vykdo savo veiklą už įsisteigimo valstybės ribų.

25 Direktorius savo ruožtu teigia, kad pagrindinėje byloje nagrinėjamai situacijai netaikoma šio reglamento 12 straipsnio 1 dalis. Šiuo klausimu jis, be kita ko, pabrėžia, kad *Team Power Europe* Bulgarijos teritorijoje įdarbina tik administracijos ir vadovaujantį personalą, kad visos šios įmonės pajamos gaunamos iš Vokietijoje pagal darbo sutartį vykdomos veiklos ir kad minėta įmonė PVM tikslais deklaravo tik paslaugas, teikiamas pastarosios valstybės narės teritorijoje.

26 *Administrativen sad – Varna* (Varnos administracinis teismas), kuris yra galutinė instancija ginčams socialinės apsaugos srityje, konstatuoja, kad šalys pagrindinėje byloje visų pirma nesutaria dėl to, ar *Team Power Europe* vykdo didelę veiklos dalį Bulgarijos teritorijoje, o šio reikalavimo įvykdymas yra sąlyga taikyti Reglamento Nr. 883/2004 12 straipsnio 1 dalį šioje byloje. Jo paties skirtingos kolegijos yra priėmusios skirtingų sprendimų dėl šio reikalavimo, kuris buvo patikslintas Reglamento Nr. 987/2009 14 straipsnio 2 dalyje, aiškinimo. Šis skirtumas visų pirma susijęs su reikšmingais kriterijais, į kuriuos reikia atsižvelgti vertinant, ar laikinojo įdarbinimo įmonė paprastai vykdo „didelę veiklos dalį“ valstybės narės, kurioje ji įsteigta, teritorijoje, kaip tai suprantama pagal šią nuostatą.

27 Pagal pirmąją teismų praktikos kryptį *Team Power Europe* situacijoje esanti įmonė turi būti laikoma vykdančia tokią veiklą Bulgarijoje. Iš tiesų laikinųjų darbuotojų atrankos, įdarbinimo ir paskyrimo laikinai dirbti veikla, kuri yra pagrindinė laikinojo įdarbinimo įmonės veikla, vykdoma šioje valstybėje narėje. Be to, pagal Bulgarijos teisės aktus joje buvo sudarytos šios įmonės ir šių darbuotojų darbo sutartys. Laikinojo įdarbinimo įmonės ir įmonių darbo naudotojų sutartys, į kurias šie darbuotojai buvo paskirti laikinai dirbti, irgi sudaromos Bulgarijos teritorijoje. Taip pat reikia nurodyti, kad ši laikinojo įdarbinimo įmonė gauna visas savo pajamas šioje teritorijoje, nors apyvarta gauta iš sandorių su kitose valstybėse narėse įsteigtomis įmonėmis darbo naudotojomis. Ji, beje, įregistruota kaip komercinė bendrovė ir kaip PVM mokėtoja pagal Bulgarijos teisės aktus.

28 Pagal antrąją teismų praktikos kryptį *Team Power Europe* situacijoje esanti įmonė negali būti laikoma paprastai vykdančia didelę veiklos dalį Bulgarijoje. Iš tiesų, net jei tokios įmonės buveinė ir administracija yra Bulgarijos teritorijoje, čia įdarbintas tik jos administracijos ir vadovaujantis personalas, o to pakanka, kad nebūtų taikomos Sąjungos teisės nuostatos dėl komandiravimo. Be to, visi atitinkami laikinieji darbuotojai buvo įdarbinti siekiant juos paskirti laikinai dirbti Vokietijoje įsisteigusiose įmonėse darbo naudotojose, o *Team Power Europe* laikotarpiu nuo 2017 m. gegužės 22 d. iki 2019 m. gegužės 29 d. Bulgarijos teritorijoje neteikė jokių laikinojo įdarbinimo paslaugų. Iš to matyti, kad visos šios įmonės pajamos ir apyvarta šiuo laikotarpiu gautos tik iš Vokietijoje vykdomos veiklos. Be to, su įmonėmis darbo naudotojomis sudarytoms sutartims taikoma Vokietijos teisė ir jos vykdomos Vokietijoje.

29 Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusio teismo nuomone, remiantis Teisingumo Teismo jurisprudencija, suformuota 1970 m. gruodžio 17 d. Sprendime *Manpower* (35/70, EU:C:1970:120) ir 2000 m. vasario 10 d. Sprendime *FTS* (C-202/97, EU:C:2000:75), iš esmės negalima pasirinkti vienos ar kitos iš šių teismų praktikos krypčių, ir būtent atsakyti į klausimą, ar, atsižvelgiant į pastarojo sprendimo 42–45 punktuose Teisingumo Teismo nurodytus kriterijus, tam, kad būtų paisoma Reglamento Nr. 883/2004 12 straipsnio 1 dalyje numatytos ir Reglamento Nr. 987/2009 14 straipsnio 2 dalyje patikslintos taisyklės, pagal kurią darbdavys paprastai didžiąją savo veiklos dalį, kitą nei vien vidaus valdymo veikla, turi vykdyti įsisteigimo valstybės narės teritorijoje, laikinojo įdarbinimo įmonė turi vykdyti didelę savo veiklos, susijusios su laikinųjų darbuotojų paskyrimu laikinai dirbti įmonėms darbo naudotojoms, įsisteigusioms ir savo veikla besiverčiančiomis jos įsisteigimo valstybės narės teritorijoje, dalį toje teritorijoje, ar pakanka, kad ši įmonė tik būtų įregistruota šioje valstybėje narėje ir ten sudariusi darbo sutartis dėl tokių darbuotojų paskyrimo laikinai dirbti kitose valstybėse narėse įsisteigusiose įmonėse darbo naudotojose.

30 Tokiomis aplinkybėmis *Administrativen sad – Varna* (Varnos administracinis teismas) nutarė sustabdyti bylos nagrinėjimą ir pateikti Teisingumo Teismui tokį prejudicinį klausimą:

„Ar [Reglamento Nr. 987/2009] 14 straipsnio 2 dalį reikia aiškinti taip, kad siekiant pripažinti, jog laikinojo įdarbinimo įmonė paprastai savo veiklą vykdo valstybėje narėje, kurioje yra įsisteigusi, didelė darbuotojų paskyrimo laikinai dirbti veiklos dalis turi būti susijusi su paslaugomis įmonėms laikinojo darbo naudotojoms, įsisteigusioms toje pačioje valstybėje narėje?“

Dėl prejudicinio klausimo

31 Savo klausimu prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas iš esmės siekia išsiaiškinti, ar Reglamento Nr. 987/2009 14 straipsnio 2 dalis turi būti aiškinama taip, jog tam, kad valstybėje narėje įsisteigusi laikinojo įdarbinimo įmonė būtų laikoma „paprastai vykdančia savo veiklą“, kaip tai suprantama pagal Reglamento Nr. 883/2004 12 straipsnio 1 dalį, šioje valstybėje narėje, jos didelė darbuotojų paskyrimo laikinai dirbti veiklos dalis turi būti skirta įmonėms laikinojo darbo naudotojoms, įsisteigusioms ir savo veikla besiverčiančioms minėtos valstybės narės teritorijoje.

32 Šiuo klausimu reikia priminti, kad, remiantis Teisingumo Teismo suformuota jurisprudencija, Reglamento Nr. 883/2004 II antraštinės dalies, kurioje yra 12 straipsnio 1 dalis, nuostatos sudaro išsamią ir vientisą įstatymų kolizinių normų sistemą. Šiomis nuostatomis siekiama ne tik išvengti kelių nacionalinės teisės sistemų taikymo vienu metu ir iš to galinčių kilti sunkumų, bet ir užtikrinti, kad asmenys, kuriems taikomas šis reglamentas, neliktų be socialinės apsaugos dėl to, kad jiems netaikytini jokie teisės aktai (šiuo klausimu žr. 2020 m. liepos 16 d. Sprendimo *AFMB ir kt.*, C-610/18, EU:C:2020:565, 40 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

33 Taigi, kai asmuo patenka į Reglamento Nr. 883/2004 taikymo *ratione personae* sritį, kaip ji apibrėžta jo 2 straipsnyje, iš esmės taikytina šio reglamento 11 straipsnio 1 dalyje įtvirtinta taisyklė dėl vienos valstybės narės teisės taikymo, o taikytini nacionalinės teisės aktai nustatomi pagal šio reglamento II antraštinės dalies nuostatas (2020 m. liepos 16 d. Sprendimo *AFMB ir kt.*, C-610/18, EU:C:2020:565, 41 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija).

34 Šiuo tikslu Reglamento Nr. 883/2004 11 straipsnio 3 dalies a punkte įtvirtintas principas, kad valstybės narės teritorijoje pagal darbo sutartį dirbančiam asmeniui taikomi tos valstybės teisės aktai (2020 m. liepos 16 d. Sprendimo *AFMB ir kt.*, C-610/18, EU:C:2020:565, 42 punktas).

35 Vis dėlto šis principas suformuluotas „laikantis [Reglamento Nr. 883/2004] 12–16 straipsnių“. Iš tikrųjų, esant tam tikroms ypatingoms situacijoms, dėl šio reglamento 11 straipsnio 3 dalies a punkte numatytos bendros taisyklės neriboto taikymo tiek darbuotojas, tiek darbdavys ir socialinės apsaugos įstaigos galėtų patirti administracinių sunkumų, užuot jų išvengę, ir dėl to asmenims, kuriems taikomas minėtas reglamentas, galėtų būti trukdoma laisvai judėti (2020 m. liepos 16 d. Sprendimo *AFMB ir kt.*, C-610/18, EU:C:2020:565, 43 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija).

36 Viena šių ypatingų situacijų nurodyta Reglamento Nr. 883/2004 12 straipsnyje. Pagal šio straipsnio 1 dalį asmeniui, dirbančiam pagal darbo sutartį valstybėje narėje darbdaviui, kuris „joje paprastai vykdo savo veiklą“, ir to darbdavio išsiųstam į kitą valstybę narę dirbti tam darbdaviui, toliau taikomi pirmosios valstybės narės teisės aktai, su sąlyga, kad numatyta tokio darbo trukmė neviršija 24 mėnesių ir jis nesiunčiamas pakeisti kito komandiruoto asmens.

37 Taigi ši nuostata gali būti taikoma komandiruotam darbuotojui, kurio darbdavys turi ypatingą ryšį su valstybe nare, kur yra įsisteigęs, nes šis darbdavys „paprastai vykdo savo veiklą“ šioje valstybėje narėje.

38 Reglamento Nr. 987/2009 14 straipsnio 2 dalyje nurodyta, kad minėta sąvoka turi būti suprantama kaip reiškianti darbdavį, „kuris valstybėje narėje, kurioje yra įsisteigęs, paprastai vykdo didelę veiklos dalį, išskyrus vien tik vidaus valdymo veiklą“, ir tai daroma „atsižvelgiant į visus kriterijus, apibūdinančius atitinkamos įmonės vykdomą veiklą“, kurie „turi atitikti kiekvieno darbdavio konkrečias savybes ir tikrąjį vykdomos veiklos pobūdį“.

39 2000 m. vasario 10 d. Sprendimo *FTS* (C-202/97, EU:C:2000:75) 42 ir 43 punktuose aiškindamas Reglamento Nr. 1408/71 14 straipsnio 1 punkto a papunktį, kuris buvo pakeistas Reglamento Nr. 883/2004 12 straipsnio 1 dalimi, Teisingumo Teismas nusprendė, kad tik laikinojo įdarbinimo įmonei, paprastai vykdančiai didelę veiklos dalį valstybėje narėje, kurioje įsisteigusi, gali būti taikoma speciali taisyklė, nurodyta minėto 14 straipsnio 1 punkto a papunktyje, ir kad siekiant nustatyti, ar taip yra, šios valstybės narės kompetentinga institucija privalo išnagrinėti visus kriterijus, apibūdinančius šios įmonės vykdomą veiklą. Jis taip pat nurodė, kad tarp šių kriterijų yra: vieta, kurioje yra įmonės ir jos administracijos buveinė; administracijos personalo, dirbančio atitinkamai darbdavio įsisteigimo valstybėje narėje ir kitoje valstybėje narėje, skaičius; vieta, kur komandiruojami darbuotojai įdarbinami, ir vieta, kur sudaroma dauguma sutarčių su klientais; įmonės darbo sutartims, sudarytoms su darbuotojais ir klientais, taikoma teisė; apyvarta kiekvienoje atitinkamoje valstybėje narėje per pakankamai ilgą laiką; šis sąrašas nėra išsamus, o kriterijai turi būti pasirenkami atsižvelgiant į kiekvieną konkretų atvejį.

40 Vis dėlto, kaip savo išvados 54 ir 55 punktuose iš esmės pažymėjo generalinis advokatas, šie kriterijai neleidžia tiksliai atsakyti į prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusio teismo šioje byloje pateiktą klausimą.

41 Iš tiesų minėtus kriterijus Teisingumo Teismas pateikė, kaip matyti iš šio 2000 m. vasario 10 d. Sprendimo *FTS* (C-202/97, EU:C:2000:75) 11 ir 15 punktų, kitokiomis aplinkybėmis nei susiklosčiusios pagrindinėje byloje, nes byla, kurioje priimtas minėtas sprendimas, buvo susijusi su laikinojo įdarbinimo įmone, kuri neginčijamai vykdė laikinųjų darbuotojų paskyrimo laikinai dirbti veiklą tiek valstybėje narėje, kur buvo įsisteigusi, tiek kitoje valstybėje narėje. Atsižvelgiant į tai, šio sprendimo 39 punkte primintais kriterijais buvo siekiama nustatyti valstybę narę, su kuria šią įmonę siejo glaudžiausi ryšiai, kad būtų nustatyti socialinės apsaugos srityje taikytini teisės aktai.

42 Vis dėlto iš Teisingumo Teismo nagrinėjamoje byloje turimos bylos medžiagos matyti, kad *Team Power Europe* laikinuosius darbuotojus paskiria laikinai dirbti tik į įmones darbo naudotojas, įsteigtas kitoje valstybėje narėje nei ta, kurioje ji pati įsisteigusi. Būtent šiomis aplinkybėmis kyla šis prejudicinis klausimas, kuriuo siekiama nustatyti, kokios rūšies esminę veiklą turi vykdyti laikinojo įdarbinimo įmonė įsisteigimo valstybėje narėje, kad būtų laikoma, jog ji šioje valstybėje narėje paprastai vykdo „didelę veiklos dalį, išskyrus vien tik vidaus valdymo veiklą“, kaip tai suprantama pagal Reglamento Nr. 987/2009 14 straipsnio 2 dalį, ir atitinkamai jai būtų taikoma Reglamento Nr. 883/2004 12 straipsnio 1 dalis.

43 Pagal Teisingumo Teismo suformuotą jurisprudenciją, aiškinant Sąjungos teisės nuostatą, reikia atsižvelgti ne tik į jos tekstą, bet ir kontekstą ir teisės akto, kuriame ji įtvirtinta, tikslus (žr., be kita ko, 2020 m. spalio 6 d. Sprendimo *Jobcenter Krefeld*, C-181/19, EU:C:2020:794, 61 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

44 Pirma, kiek tai susiję su Reglamento Nr. 987/2009 14 straipsnio 2 dalies formuluote, iš jos matyti, kad siekiant nustatyti, ar įmonė paprastai vykdo „didelę veiklos dalį, išskyrus vien tik vidaus valdymo veiklą“, valstybėje narėje, kurioje ji įsisteigusi, reikia atsižvelgti, kaip nurodyta šio sprendimo 38 punkte, į visus kriterijus, apibūdinančius šios įmonės vykdomą veiklą, ir šie kriterijai turi atitikti kiekvieno darbdavio konkrečias savybes ir tikrąjį vykdomos veiklos pobūdį.

45 Šiuo klausimu dėl laikinojo įdarbinimo įmonės, kaip antai nagrinėjamos pagrindinėje byloje, visi procese Teisingumo Teisme dalyvavę suinteresuotieji asmenys sutinka, kad tokiai įmonei būdinga tai, jog ji vykdo veiklą, susijusią su laikinųjų darbuotojų atranka, įdarbinimu ir paskyrimu laikinai dirbti įmonėse darbo naudotojose.

46 Reikia patikslinti, kad veikla, susijusi su laikinųjų darbuotojų atranka ir įdarbinimu, negali būti laikoma „vien tik vidaus valdymo veikla“, kaip tai suprantama pagal Reglamento Nr. 987/2009 14 straipsnio 2 dalį. Iš tiesų ši sąvoka apima tik išimtinai administracinio pobūdžio veiklą, skirtą užtikrinti įmonės vidaus funkcionavimui.

47 Taigi dabar reikia nustatyti, ar tam, kad laikinojo įdarbinimo įmonė patektų į šios nuostatos taikymo sritį, pakanka, kad ši įmonė įsisteigimo valstybėje narėje vykdytų didelę dalį laikinųjų darbuotojų atrankos ir įdarbinimo veiklos, ar ji taip pat turi vykdyti didelę tokių darbuotojų paskyrimo laikinai dirbti šioje valstybėje narėje veiklos dalį.

48 Šiuo klausimu svarbu pažymėti, kad nors laikinųjų darbuotojų atrankos ir įdarbinimo veikla turi gana didelę reikšmę laikinojo įdarbinimo įmonėms, vienintelis jos tikslas – vėliau tokius darbuotojus paskirti laikinai dirbti įmonėse darbo naudotojose.

49 Konkrečiai kalbant, reikia nurodyti, kad nors laikinųjų darbuotojų atranka ir įdarbinimas prisideda prie laikinojo įdarbinimo įmonės apyvartos, nes ši veikla yra būtina išankstinė sąlyga siekiant vėliau tokius darbuotojus paskirti laikinai dirbti, šią apyvartą faktiškai lemia tik tai, kad šie darbuotojai pagal su jais sudarytas sutartis komandiruojami į įmones darbo naudotojas. Iš tiesų, kaip savo rašytinėse pastabose ir per teismo posėdį nurodė *Team Power Europe*, tokios įmonės pajamos priklauso nuo darbo užmokesčio, mokamo laikiniesiems darbuotojams, kurie buvo paskirti laikinai dirbti įmonėse darbo naudotojose, dydžio.

50 Tuo remiantis darytina išvada, kad laikinojo įdarbinimo įmonė, kuri, kaip antai *Team Power Europe*, atrenka ir įdarbina laikinuosius darbuotojus įsisteigimo valstybėje narėje, gali būti laikoma vykdančia „didelę veiklos dalį“ šioje valstybėje narėje, kaip tai suprantama pagal Reglamento Nr. 987/2009 14 straipsnio 2 dalį, siejamą su Reglamento Nr. 883/2004 12 straipsnio 1 dalimi, tik jeigu ji čia taip pat vykdo didelę veiklos, susijusios su šių darbuotojų paskyrimo laikinai dirbti įmonėse darbo naudotojose, įsisteigusiose ir besiverčiančiose savo veikla toje pačioje valstybėje narėje, dalį.

51 Tokį aiškinimą, antra, patvirtina Direktyvos 987/2009 14 straipsnio 2 dalies kontekstas.

52 Reikia priminti, kad ši nuostata, kiek ja siekiama patikslinti Reglamento Nr. 883/2004 12 straipsnio 1 dalies, kuri yra nuo Reglamento Nr. 883/2004 11 straipsnio 3 dalies a punkte numatytos bendrosios taisyklės leidžianti nukrypti nuostata, taikymo sritį, turi būti aiškinama siaurai (šiuo klausimu žr. 2018 m. rugsėjo 6 d. Sprendimo *Alpenrind ir kt.*, C-527/16, EU:C:2018:669, 95 punktą).

53 Šiomis aplinkybėmis ši leidžianti nukrypti nuostata negali būti taikoma laikinojo įdarbinimo įmonei, kuri, nors įsisteigimo valstybėje narėje vykdo laikinųjų darbuotojų atrankos ir įdarbinimo veiklą, niekada šioje valstybėje tokių darbuotojų nepaskiria laikinai dirbti čia taip pat įsisteigusiose įmonėse darbo naudotojose, arba taip atsitinka labai retai. Iš tiesų tokios leidžiančios nukrypti nuostatos taikymas tokiai laikinojo įdarbinimo įmonei lemtų tai, kad į jos taikymo sritį patektų šios įmonės atrinkti ir įdarbinti darbuotojai, kurie savo veiklą vykdo daugiausia ar net išimtinai kitoje valstybėje narėje nei ta, kurioje įsteigta minėta įmonė, nors ši nuostata turi būti taikoma tik situacijoms, kai darbuotojas ribotą laikotarpį dirba kitoje valstybėje narėje nei ta, kurioje jo darbdavys paprastai vykdo savo veiklą.

54 Beje, reikia pažymėti, kad Direktyvos 2008/104, kuri reglamentuoja laikinąjį darbą, 3 straipsnio 1 dalies b punkte pateikiama tokia „laikinojo įdarbinimo įmonės“ apibrėžtis – tai fizinis ar juridinis asmuo, kuris pagal nacionalinę teisę sudaro darbo sutartis ar turi darbo santykių su laikinaisiais darbuotojais, „siek[damas]“ paskirti juos laikinai dirbti įmonėje laikinojo darbo naudotojoje jai prižiūrint ir vadovaujant.

55 Šios direktyvos 3 straipsnio 1 dalies c punkte „laikinasis darbuotojas“ apibrėžiamas kaip darbuotojas, pasirašęs darbo sutartį ar turintis darbo santykių su laikinojo įdarbinimo įmone, „[siekiant]“ jį paskirti laikinai dirbti įmonėje laikinojo darbo naudotojoje jai prižiūrint ir vadovaujant.

56 Šios apibrėžtys, kiek jos parodo laikinojo įdarbinimo įmonės veiklos tikslą, t. y. laikinuosius darbuotojus paskirti laikinai dirbti įmonėse darbo naudotojose, taip pat patvirtina aiškinimą, pagal kurį tokia įmonė gali būti laikoma įsisteigimo valstybėje narėje vykdančia „didelę veiklos dalį“, kaip tai suprantama pagal Reglamento Nr. 987/2009 14 straipsnio 2 dalį, tik jeigu ji čia vykdo didelę veiklos, susijusios su šių darbuotojų paskyrimo laikinai dirbti įmonėse darbo naudotojose, įsisteigusiose ir besiverčiančiose savo veikla toje pačioje valstybėje narėje, dalį.

57 Trečia, pateiktą aiškinimą patvirtina tiek Reglamento Nr. 987/2009 14 straipsnio 2 dalimi, tiek Sąjungos teisės aktais, kurių dalis yra ši nuostata, siekiamas tikslas.

58 Šiuo klausimu reikia priminti, kad Reglamentu Nr. 883/2004, kurio taikymo tvarka numatyta Reglamente Nr. 987/2009, kaip matyti iš jo 1 ir 45 konstatuojamųjų dalių ir iš EB 42 straipsnio (dabar – SESV 48 straipsnis), kuriuo remiantis jis buvo priimtas, siekiama užtikrinti laisvą darbuotojų judėjimą Europos Sąjungoje, atsižvelgiant į nacionalinės socialinės apsaugos teisės aktų ypatybes, ir koordinuoti valstybių narių nacionalines socialinės apsaugos sistemas, siekiant užtikrinti veiksmingą asmenų judėjimą, ir taip pakelti Sąjungoje judančių asmenų gyvenimo lygį ir pagerinti jų užimtumo sąlygas (šiuo klausimu žr. 2020 m. liepos 16 d. Sprendimo *AFMB ir kt.*, C-610/18, EU:C:2020:565, 63 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

59 Nors Reglamento Nr. 883/2004 12 straipsnio 1 dalimi, kurios taikymo sritis patikslinta Reglamento Nr. 987/2009 14 straipsnio 2 dalyje, siekiama, be kita ko, skatinti laisvę teikti paslaugas, užtikrinamą pagal SESV 56–62 straipsnius, įmonėms, kurios ja naudojasi, siųsdamos darbuotojus į kitas valstybes nares nei ta, kurioje įsisteigusios, ja, kaip matyti iš šio sprendimo 34–36 punktų, taip pat siekiama ankstesniame punkte nurodyto tikslo, kiek joje numatyta nuo Reglamento Nr. 883/2004 11 straipsnio 3 dalies a punkte įtvirtintos taisyklės dėl įdarbinimo valstybės narės leidžianti nukrypti nuostata, siekiant išvengti sunkumų, kurių galėtų kilti taikant tą taisyklę, ir taip panaikinti galimas laisvo darbuotojų judėjimo kliūtis (šiuo klausimu žr. 2018 m. spalio 25 d. Sprendimo *Walltopia*, C-451/17, EU:C:2018:861, 37 ir 38 punktus ir juose nurodytą jurisprudenciją).

60 Siekiant, kad vienos valstybės narės teritorijoje įsisteigusi įmonė nebūtų priversta drausti savo darbuotojų, kuriems paprastai taikomi tos valstybės narės socialinės apsaugos srities teisės aktai, pagal kitos valstybės narės, į kurią jie siunčiami atlikti apibrėžtos trukmės darbų, socialinio draudimo sistemą, pagal Reglamento Nr. 883/2004 12 straipsnio 1 dalį įmonei leidžiama ir toliau drausti savo darbuotojus pagal pirmosios valstybės narės socialinio draudimo sistemą (žr. 2018 m. spalio 25 d. Sprendimo *Walltopia*, C-451/17, EU:C:2018:861, 39 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

61 Numatydamas tokią leidžiančią nukrypti nuostatą Sąjungos teisės aktų leidėjas įmonėms, kurios naudojasi SESV garantuojama laisve teikti paslaugas, suteikė lengvatą socialinio draudimo srityje, kuri neišplaukia vien iš naudojimosi šia laisve.

62 Jeigu laikinojo įdarbinimo įmonėms, besinaudojančioms laisve teikti paslaugas, būtų leidžiama pasinaudoti šia lengvata, nors jų laikinųjų darbuotojų paskyrimo laikinai dirbti veikla išimtinai ar daugiausia vykdoma vienoje ar keliose valstybėse narėse, kitose nei jų įsisteigimo valstybė, tai galėtų

paskatinti šias įmones pasirinkti įsisteigimo valstybę narę pagal jos socialinės apsaugos teisės aktus, vien siekiant pasinaudoti palankesniais teisės aktais šioje srityje ir taip sudaryti sąlygas „forum shopping“.

63 Tiesa, kad Reglamente Nr. 883/2004 įtvirtinta tik valstybių narių socialinės apsaugos teisės aktų koordinavimo sistema, jų nederinant, ir tokiai sistemai būdinga tai, kad išlieka skirtumų tarp valstybių narių socialinės apsaugos sistemų, be kita ko, kiek tai susiję su socialinio draudimo įmokų, mokėtinų vykdant konkrečią veiklą, dydžiu (2020 m. liepos 16 d. Sprendimo *AFMB ir kt.*, C-610/18, EU:C:2020:565, 68 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija).

64 Vis dėlto šiuo reglamentu siekiamam tikslui – skatinti laisvą darbuotojų judėjimą ir darbuotojų komandiravimo atveju laisvę teikti paslaugas – suteikiant lengvatą socialinės apsaugos srityje šia laisve besinaudojančioms įmonėms galėtų būti pakenkta, jei dėl Reglamento Nr. 987/2009 14 straipsnio 2 dalies aiškinimo šioms įmonėms būtų lengviau naudotis Sąjungos teisės aktais šioje srityje vien siekiant gauti naudos iš nacionalinių socialinės apsaugos sistemų skirtumų. Pirmiausia dėl tokio naudojimosi šiais teisės aktais galėtų susilpnėti valstybių narių socialinės apsaugos sistemos ir galiausiai netgi sumažėti jų užtikrinamas apsaugos lygis.

65 Be to, leidžiant laikinojo įdarbinimo įmonėms naudotis valstybių narių socialinės apsaugos sistemų skirtumais, Reglamento Nr. 883/2004 12 straipsnio 1 dalies ir Reglamento Nr. 987/2009 14 straipsnio 2 dalies aiškinimas, pagal kurį šių įmonių įdarbinti laikinieji darbuotojai ir toliau būtų apdrausti pagal valstybės narės, kurioje šios įmonės įsteigtos, socialinės apsaugos sistemą, net jeigu jos nevykdo didelės veiklos, susijusios su šių darbuotojų paskyrimu laikinai dirbti įmonėse darbo naudotojose, kurios taip pat yra ten įsisteigusios, dalies, lemtų tai, kad būtų iškreipta konkurencija, kiek tai susiję su galima skirtinga įdarbinimo tvarka, ir tai būtų labiau naudinga laikinojo įdarbinimo įmonėms, palyginti su įmonėmis, tiesiogiai įdarbinančiomis darbuotojus, kurie būtų apdrausti pagal jų darbo vietos valstybės narės socialinės apsaugos sistemą.

66 Tuo remiantis darytina išvada, kad nors laikinojo įdarbinimo įmonė, kuri laikinuosius darbuotojus išimtinai arba daugiausia paskiria laikinai dirbti įmonėje darbo naudotojoje, įsisteigusioje kitoje valstybėje narėje nei ta, kurioje ji įsteigta, turi teisę remtis laisve teikti paslaugas, kurią užtikrina SESV, tokia įmonė negali naudotis Reglamento Nr. 883/2004 12 straipsnio 1 dalyje įtvirtinta lengvata socialinės apsaugos srityje, pagal kurią šiems darbuotojams ir toliau taikomi jos įsisteigimo valstybės narės teisės aktai, nes ši lengvata suteikiama tik tuo atveju, kai didelė darbuotojų paskyrimo laikinai dirbti veiklos dalis skirta įmonėms laikinojo darbo naudotojoms, įsisteigusioms ir savo veikla besiverčiančioms jos įsisteigimo valstybės narės teritorijoje.

67 Taigi vien to, kad laikinojo įdarbinimo įmonė vykdo, nors ir reikšmingą, laikinųjų darbuotojų atrankos ir įdarbinimo veiklą valstybėje narėje, kurioje įsisteigusi, to nepakanka, kad būtų galima teigti, jog tokia įmonė „paprastai vykdo savo veiklą“ šioje valstybėje narėje, kaip tai suprantama pagal Reglamento Nr. 883/2004 12 straipsnio 1 dalį, patikslintą Reglamento Nr. 987/2009 14 straipsnio 2 dalimi, ir atitinkamai gali remtis pirmojoje nuostatoje numatyta leidžiančia nukrypti nuostata.

68 Atsižvelgiant į visa tai, kas išdėstyta, į pateiktą klausimą reikia atsakyti, kad Reglamento Nr. 987/2009 14 straipsnio 2 dalis turi būti aiškinama taip, jog tam, kad laikinojo įdarbinimo įmonė, įsteigta valstybėje narėje, būtų laikoma „paprastai vykdančia savo veiklą“ šioje valstybėje narėje, kaip tai suprantama pagal Reglamento Nr. 883/2004 12 straipsnio 1 dalį, jos didelė darbuotojų paskyrimo laikinai dirbti veiklos dalis turi būti skirta įmonėms laikinojo darbo naudotojoms, įsisteigusioms ir savo veikla besiverčiančioms minėtos valstybės narės teritorijoje.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

69 Kadangi šis procesas pagrindinės bylos šalims yra vienas iš etapų prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusio teismo nagrinėjamoje byloje, bylinėjimosi išlaidų klausimą turi spręsti šis teismas. Išlaidos, susijusios su pastabų pateikimu Teisingumo Teismui, išskyrus tas, kurias patyrė minėtos šalys, nėra atlygintinos.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (didžioji kolegija) nusprendžia:

2009 m. rugsėjo 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 987/2009, nustatančio Reglamento (EB) Nr. 883/2004 dėl socialinės apsaugos sistemų koordinavimo įgyvendinimo tvarką, 14 straipsnio 2 dalis turi būti aiškinama taip, jog tam, kad laikinojo įdarbinimo įmonė, įsteigta valstybėje narėje, būtų laikoma „paprastai vykdančia savo veiklą“ šioje valstybėje narėje, kaip tai suprantama pagal 2004 m. balandžio 29 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 883/2004 dėl socialinės apsaugos sistemų koordinavimo, iš dalies pakeisto 2012 m. gegužės 22 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (ES) Nr. 465/2012, 12 straipsnio 1 dalį, jos didelė darbuotojų paskyrimo laikinai dirbti veiklos dalis turi būti skirta įmonėms laikinojo darbo naudotojoms, įsisteigusioms ir savo veikla besiverčiančioms minėtos valstybės narės teritorijoje.

Parašai.